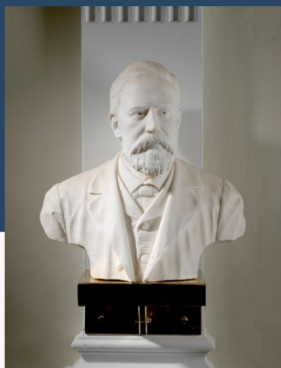

Celjani so jih poznali

MIHAEL VOŠNJAK

Mihael Vošnjak (1837-1920)

Rodil se je v šoštanjski usnjarski družini, ki je dala nekaj pomembnih ljudi. Šolal se je najprej v domačem kraju, od tretjega razreda normalke naprej v Celju, realno zaključil v Gradcu, študij politehnike pa na Dunaju.

Čeprav se mu je zaradi uspešnega študija ponujala univerzitetna kariera, ga je bolj navduševalo praktično delo – predvsem ga je pritegnila takrat izredno aktualna gradnja železnic.

Kot železniški inženir je delal nekaj časa po različnih krajih monarhije, vendar se je **zaradi slabega zdravja že leta 1879 upokojil** in se za stalno naselil v Celju.

Za zgodaj upokojenega inženirja se je začelo novo – gospodarsko in politično obdobje. Z bratom Josipom sta kot izrazito slovensko usmerjena politika spoznala, da je slovenski vpliv mogoče krepiti predvsem z gospodarsko rastjo in neodvisnostjo od takrat gospodarsko še superirornih Nemcev. **Začela sta s projektom posojilniškega združenstva** in na tem področju orala ledino.

Medtem ko je brat Josip vlagal predvsem svoje politično znanje, je Mihael z veliko znanja in energije ustvaril močno gospodarsko organizacijo z mrežo posojilnic – zadrug, ki jih je leta **1883 združil v Zvezo slovenskih posojilnic s sedežem v Celju**; na čelu organizacije je bil vse do leta 1909.

Zaradi politično naravnane nemškega odloka, da denar ne sme biti naložen v posojilnicah,

je leta **1889 v Celju ustanovil Južnoštajersko hranilnico**. Zaradi dobrega finančnega poslovanja in vlaganja v slovenski kapital je slovenski vpliv v Celju in na širšem področju rasel (tako je bil zgrajen tudi celjski Narodni dom). V letih **1884-1896 je bil poslanec štajerskega deželnega zbora**, v letih 1885-1897 pa tudi državnega zbora na Dunaju. Za Celje je pomembna tudi njegova socialna nota; **leta 1887 je namreč ustanovil v Celju za številne revne dijake dijaško kuhinjo**.

Leta 1915 je emigriral v Švico, obtožili so ga veleizdaje in Avstrija mu je zaplenila vse premoženje. Tudi v **tujini je politično deloval in si prizadeval za priključitev Slovencev novi jugoslovanski državi**.

Umrli je v švicarskem Terrietu ravno na dan, ko se je pripravljala na povratek; posmrtno ostanke so kasneje prenesli in pokopali leta 1927 v Šentilju pri Velenju.